

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/166/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614218591
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614218591.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščíčkovej, v právnej veci žalobcu: Bytové družstvo Spišská Nová Ves, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Kamenárska 5, IČO: 174505, proti žalovaným: 1. U. A., U. J., C.. XX. XX. XXXX, S. A. O. C. A., D.L. X/XX, zastúpenej JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Radničné námestie 4, 2. Q. A., C.. XX. XX. XXXX, S. A. O. C. A., D. X/XX zastúpeného JUDr. Matejom Okálym, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7, v konaní o zaplatenie 1.100,15 eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26. 01. 2015 č.k. 7C/334/2014-46 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len "súd prvého stupňa") rozsudkom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 1.100,15 eur a trovy konania - náhradu súdneho poplatku vo výške 66 eur. Žalovaným v 1. a 2. rade povolil platiť dlžnú sumu v mesačných splátkach spoločne po 100 eur, ktorú budú uhrádzať vždy do 20. dňa v mesiaci na účet žalobcu vopred s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Rozhodol, že žalovaný v 2. rade nemá právo na náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil, že žalovaní v 1. a 2. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX C. O. A. I.. Ú. O. C. A., a to bytu č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome č. súpisné XXXX stojaceho na pozemku parc. č. XXXX/X, A. X na ulici D. A. O. C. A. a podielovými spoluvlastníkmi v podiele XXX/XXXXX, spoločných častí, spoločných zariadení bytového domu zo súp. č. XXXX a pozemkov parc. č. XXXX/X. Pôvodným vlastníkom predmetného bytu bol žalovaný v 2. rade, ktorý ho po uzavretí manželstva užíval spolu so žalovanou v 1. rade a XX. XX. XXXX na ňu previedol polovičný spoluvlastnícky podiel darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený 12. 08. 2008. Žalovaní ako manželia žili v spoločnom byte do 01. 09. 2010, kedy sa žalovaná v 1. rade z bytu odsťahovala. Následne na to žalovaný v 2. rade vymenil zámok a od uvedenej doby predmetný byt užíval sám, neskôr so svojou družkou. Od septembra 2010 uhrádzal všetky platby spojené s užívaním a vlastníctvom bytu výlučne on. Žalovaný v 2. rade sa spolu s partnerkou odsťahoval z bytu v mesiaci október 2013 a od tohto obdobia platby voči žalobcovi neuhrádzal ani jeden z podielových spoluvlastníkov. Po právnom posúdení veci v zmysle § 697 Občianskeho zákonníka, § 10 ods. 1 až 7 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov súd prvého stupňa uzavrel, že nárok žalobcu je v celom rozsahu opodstatnený, preto žalobe vyhovel. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že ani jeden zo žalovaných nezaplatil vyúčtované platby správcovi bytu

- žalobcovi za obdobie od januára do októbra 2014. Samotný nárok žalobcu v konaní nebol sporný, sporným zostal spôsob, akým majú žalovaní v 1. a v 2. rade zaplatiť predmetný dlh žalobcovi. S poukazom na § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 139 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa uzavrel, že žalovaní ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti sú voči žalobcovi zo záväzku vyplývajúceho z užívania a vlastníctva predmetného bytu oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Nakoľko medzi podielovými spoluvlastníkmi nedošlo k dohode o užívaní bytu, povinnosť zaplatiť dlh voči žalobcovi vyplynula obom žalovaným v rovnakom rozsahu. Ide totiž o povinnosť a záväzok voči tretiemu subjektu, takže zo záväzku týkajúceho sa spoločnej veci môže veriteľ - žalobca požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek z nich.

V súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. vyhovel žiadosti žalovaných v 1. a 2. rade a vzhľadom na ich majetkové a zárobkové pomery im umožnil splácať dlh mesačne po 100,- eur (z tejto sumy na každého pripadá 50,- eur mesačne). Rozhodol tak po tom, ako zistil, že žalovaná od januára 2014 poberala len rodičovský príspevok a doposiaľ nie je ukončené konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči neúspešným žalovaným, spočívajúcu v náhrade za zaplatený súdny poplatok vo výške 66 eur.

Nakoľko žalovaný v 2. rade žiadal priznať náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade, súd rozhodol tak, že žalovaný v 2. rade nemá právo na takto požadovanú náhradu trov konania. Žalovaný totiž mohol kedykoľvek, a to aj pred podaním žaloby pristúpiť aspoň k čiastočnej úhrade dlhu, čím by mu nevznikli ďalšie trovy spojené s konaním. Nakoľko tak neurobil, nemožno jeho nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade považovať za opodstatnený. Spor nezapríčinila totiž len žalovaná v 1. rade, ale rovnako na ňom participoval aj žalovaný v 2. rade.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazá žalobcu na náhradu jeho trov konania alebo napadnutý rozsudok vo výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi 1.100,15 eur spoločne a nerozdielne potvrdí a výrok o trovách konania zmení tak, že má voči žalovanej v 1. rade nárok na náhradu trov prvostupňového konania. Uplatnil tiež náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že nesprávne rozhodol vo veci, pokiaľ nepripustil zmenu žalobného návrhu tak, ako túto žiadal žalobca a ktorou navrhol zaviazat' každého zo žalovaných k úhrade 550,07 eur samostatne. Vytkol súdu prvého stupňa tiež, že vec nesprávne právne posúdil, keď nezaviazal žalovanú v 2. rade na náhradu jeho trov konania, ktorá podala voči platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, že priznanie plnenia aj voči nej je v rozpore s dobrými mravmi. Na základe tohto jej postupu súd zrušil platobný rozkaz a ďalej vo veci konal. Je zrejmé, že on odpor nepodal. Pokiaľ súd prvého stupňa uviedol, že vedenie sporu nezapríčinila len žalovaná v 1. rade, ale aj on tým, že neuhradil aspoň čiastočne dlh žalobcu uviedol, a to úhradou čo i len čiastočnej časti dlhu, tým by sa nezabránilo vzniku trov spojených s pojednávaním, keďže v tomto prípade ide o solidárny záväzok.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Súd prvého stupňa rozhodol o jeho návrhu na zmenu žaloby, preto odvolacie námietky v tomto smere nie sú opodstatnené. Vzniknutý dlh je dlhom solidárnym, preto správne súd zaviazal žalovaných zaplatiť istinu spoločne a nerozdielne. Neobstojí ani návrh žalovaného v 2. rade na priznanie náhrady trov konania voči žalovanej v 1. rade, nakoľko v sporových konaniach sa pri priznaní náhrady trov konania uplatňuje zásada úspechu v konaní a žalovaní boli v konaní neúspešnými. Žalovaní nevystupovali proti sebe ako sporové strany, ale stali sa účastníkmi konania na základe návrhu žalobcu bez toho, aby túto skutočnosť mohli ovplyvniť.

Žalovaná v 1. rade sa k odvolaniu žalovaného v 2. rade písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného v 2. rade bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného v 2. rade nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24. 02. 2016 o 09.00 hod. v poj. miestnosti č. dv. 227/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 11. 02. 2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p. nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Konanie nemá ani inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolacie námietky žalovaného nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Správne súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru o povinnosti žalovaných uhradiť žalobcovi nedoplatky z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním a správou predmetného bytu. Výška žalovanej istiny nebola v konaní spornou, keďže žalovaní túto ani nenamietali a rovnako správne súd prvého stupňa zaviazal žalovaných uhradiť žalovanú sumu žalobcovi spoločne a nerozdielne, keďže v zmysle § 139 ods. 1 O.s.p. sú títo ako podieloví spoluvlastníci zaviazaní voči tretím osobám solidárne.

Neobstojí odvolacia námietka žalovaného v 2. rade, že súd prvého stupňa sa v konaní dopustil vady, ktorá spôsobila nesprávne rozhodnutie vo veci tým, že nepripustil zmenu žaloby, tak ako túto požadoval žalobca, a to zaviazat' žalovaných zaplatiť mu žalovanú sumu každého po 550,07 eur samostatne.

Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd zistil, že pôvodne v žalobnom petite žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 1.100,15 eur voči žalovaným samostatne. Na pojednávaní dňa 26. 01. 2015 však uviedol, že navrhuje, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaní v 1. a 2. rade budú zaviazaní zaplatiť mu 1.100,15 eur spoločne a nerozdielne. Súd prvého stupňa na tomto pojednávaní uznesením pripustil zmenu žaloby tak, ako túto navrhol žalobca. V súlade s petitom žalobného návrhu potom súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi uplatňovanú istinu spoločne a nerozdielne.

Pokiaľ teda žalovaný v 2. rade namietal nesprávny postup súdu, ktorý nemal pripustiť zmenu žaloby a tak sa dopustiť vady konania spôsobujúcej nesprávne rozhodnutie vo veci, táto nie je opodstatnená. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že postup súdu prvého stupňa bol správny a tento sa nedopustil žiadnej vady konania. Postupoval v súlade s procesnými predpismi.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo veci samej ako vecne správny.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného v 2. rade, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, pokiaľ mu nepriznal náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade, ktorá podľa jeho názoru zavinila trovy konania vzniknuté žalovanému v 2. rade tým, že podala voči platobnému rozkazu odpor.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca uplatnil zaplatenie peňažnej pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade a týchto navrhol zaviazat' žalovanú sumu spoločne a nerozdielne ako solidárnych dlžníkov. Pokiaľ teda jeden zo žalovaných podal odpor voči platobnému rozkazu, v súlade s § 174 ods. 2 O.s.p., teda zo zákona došlo k zrušeniu platobného rozkazu a súd nariadil pojednávanie vo veci a ďalej konal. Pokiaľ žalovaná v 1. rade podala odpor voči platobnému rozkazu a tento riadne odôvodnila, postupovala v súlade s ustanoveniami O.s.p. a v tomto jej postupe nemožno vidieť zavinenie na vedení konania. Z týchto dôvodov preto podľa § 143 O.s.p. žalovanému v 1. rade náhrada trov konania nepatrí. Žalovanému v 2. rade nemožno priznať náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade ani postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa tohto ustanovenia sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok konania a obaja žalovaní, ktorí v konaní vystupovali na jednej procesnej strane boli v konaní neúspešní.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný v 2. rade, rovnako ako žalovaná v 1. rade boli v odvolacom konaní neúspešní, preto im náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a úspešný žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.